
ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Brandýs nad Labem

ČÍSLO 2(10)

ŘÍJEN 2016

Úvodní slovo P. Josefa Hurta

Měsíc říjen bývá tradičně spjat s modlitbou růžence. Mnoho lidí má růženec pověšen v autě nebo doma, ale jak často se jej modlíme? Můžeme si zkusit udělat malý průzkum, kolik času věnujeme modlitbě. Jde o prostor, kde se rozhodují velké věci. V modlitbě se mohou učit dívat na události Božím pohledem. I letošní krajské volby potřebují naši modlitbu, abychom se dokázali dobře

rozhodnout, komu dáme hlas a koho tak podpoříme. Jde mimo jiné o podporu charity, péče o památky a mnohá další důležitá témata, která jsou svěřena krajským zastupitelům.

Říjnový farní zpravodaj se ještě vrací k prázdninovým aktivitám nejen našich dětí. Nově tu je také nabídka, abychom se podělili o to, kdo je pro nás důležitý svědek/světec víry.

Oznámení

Biblický klub

Říjnová setkání biblického klubu se budou konat v úterý 11.10. a 25.10. na faře v Brandýse. Obsahem setkání bude společná modlitba, čtení úryvků z Bible či jiných klasických i moderních křesťanských textů a rozjímání nad nimi.

Všichni jsou srdečně zváni.

Holly weekend

Srdečně zveme všechny děti v pátek 28.10. (s přespaním do soboty 29.10.) na svémyslickou faru. Prožijme společně předvečer svátku Všech svatých. Budeme péct burty, hrát si a zpívat, zapálíme svíčky za zemřelé.

Svatofrantišské požehnání všemu Stvoření

Srdečně vás zveme v *neděli 9.10.2016* do kostela sv. Prokopa ve Svémyslicích na mši svatou za naše (nejen) čtyřnohé přátele. Vezměte s sebou morče, králíka, supu, psa, kobru nebo kočku a nechte si je požehnat na počest svátku sv. Františka. Mše svatá začne v obvyklý čas v 14.30.

Pout' na Svatou Horu

Pout' naší farnosti na Svatou Horu u Příbrami se uskuteční v sobotu 15. října.

Odjezd autobusu bude kolem 7. hodiny z Masarykova náměstí. Sobotní mše na Svaté Hoře začíná v 9 h. dopoledne, po mši následuje mariánská pobožnost. Poté bude individuální program, prohlídka baziliky a Svatých schodů, oběd a prohlídka Příbrami. Odjezd ze Svaté Hory předpokládáme v 15.30 h., návrat do Brandýsa okolo 17 h.

Podrobnosti (vč. ceny) budou ještě upřesněny. Přihlášky bude přijímat Zbyněk Ludvík.

Všichni farníci jsou vřele zváni k účasti!

Liturgický kalendář

- 1. října** *Památka sv. Terezie z Lisieux.*
- 4. října** *Památka sv. Františka z Assisi.*
- 7. října** *Památka Panny Marie Růžencové.*
- 15. října** *Památka sv. Terezie z Avily.*
- 17. října** *Památka sv. Ignáce z Antiochie.*
- 18. října** *Svátek sv. Lukáše evangelisty.*
- 28. října** *Svátek sv. Šimona a Judy.*

Mše milá dětem

Srdečně zveme děti a rodiče na mši svatou pro děti v neděli 9.10. od 8.30 hodin v Brandýse.

Výuka náboženství

Výuka náboženství probíhá každou středu na faře v Brandýse:

Skupina Klárka — od 16.00

Skupina Marta — od 16.00

Skupina Pavel — od 17.00

Všechny děti jsou srdečně vítány.

Různé

- Matice staroboleslavská zve k účasti na *modlitbě za národ*, která se koná každého 28. dne v měsíci v 16.15 h. v kryptě kostela sv. Václava ve Staré Boleslavi.
- Knihovna Eduarda Petišky zve na přednášku Miroslava Herolda „*Jezuité ve Staré Boleslavi*“ dne 5. října 2016 od 18.30 hod. Rezervace míst na tel. 326 907 220 nebo na e-mailu info@knihovna.brandysn1.cz. Vstupné dobrovolné.

Daleko od domova se Srdcem Páně Nejsvětějším

Dlouhá cesta autem – nemluvte za jízdy s řidičem – je ponořením do pocitů poutníka. Je svátek Srdce Kristova, jsme na dálnici, daleko od kostelů. A v tom tichém poutnickém soustředění vzpomínám na dávnou slavnost zasvěcení naší rodiny Srdci. Takže i my máme dnes svátek... Představu večerní mše v Brandyse ale rychle překryjí dojmy z vrcholící cesty: Stari grad Split, plavba západem slunce na ostrůvek Vis a Komiski zaljev v propasti kruhových strání.

Kostelík Gospe Gusarici v přístavu Komiža stojí na úpatí těch strání a téměř na pláži, takže sbor chrámové scholy při ranní slavnostní mši svaté doprovází úžasný rytmický zvuk: to chrastí vlnami příboje přebírané kulaté dalmatské kamínky! Slaví se Srdce. A pozor! Nejen skrytě v kostele. Takové svátky tu tradičně slaví celé město. Už při mši svaté je zde na vyzdobených nosítkách připravena milá socha Pána Ježíše a oznamuje se večerní procesí. Takže se těšíme celý den svátečně naladěni!

V podvečer se scházejí Komižané ke Gospe, je jich mnohem víc než ráno v kostele. A hlavně, což je opravdu nezvyklé, zástupy mužů! A již zvoní 7. hodina a ze sakristie vychází čelo průvodu. Za nosičem kříže se řadí muži, pak ministranti, kněz a nosítka s Pánem. Pak muži střídači, zbylí muži a pak teprve ženské! (Zde tedy je stále vidět „řád světa“ – kdepak nějaké genderové novoty!) Zařazují se, v černém, k ženám. Zpívá se. Známa

kamenná ulička k nábřeží je vyzdobena květinami, světylky, obrázky - co každý dům dal. A Pán prochází s námi k moři řadou kavárniček, všichni hosté zde povstávají a je první zastavení: žehnání moře a města. Promenádou procházíme k pevnosti a po druhém žehnání se procesí stáčí ke kostelíčku Panny Marie Bolestné. Zde je třetí požehnání, krásné, všichni poklekají, je tu plno dětí... Vracíme se k moři a zpátky za zpěvu tou vyzdobenou uličkou do domovského kostelíku Gospe. Je mi krásně-překrásně. Můj milý to vidí, tiše mi nese vodu a nechává mě „doznít“, malé holčičky z průvodu běží zpět a sfukují světylka – ano, jsme ve vyprahlé Dalmácii – zvon jemně zpívá do příboje... Srdce Ježíšovo, nad šťastnými tohoto večera – smiluj se!

Jožka Janáková

Z listů sv. Františka

Nechtějme být moudří a chytří podle lidských měřítek, ale spíše budme prostí, pokorní a čistí. Nikdy nemáme toužit po tom, abychom převyšovali druhé, ale spíše budme služebníky a budme podřízeni každému lidskému zřízení kvůli Bohu. A na všech, kdo takto jednájí a vytrvají až do konce, spočine Duch Páně a učiní si v nich příbytek; budou syny nebeského Otce, jehož skutky konají, a jsou bratrem, sestrou i matkou našeho Pána Ježíše Krista.

Jak strávit prázdniny duchovně

Nabídka na duchovní prožití prázdnin je vždy pestrá, nejen pro mládež. Stačí se jen včas přihlásit, případně domluvit se s kamarády a vyrazit! Zde je pár aktivit, o kterých jsem slyšela nebo kterých jsem se měla možnost zúčastnit.

Moji dva bráchové byli již po několikaleté na rytířském táboře. Tyto tábory pořádají každoročně jezuité pro chlapce od 10-ti do 15-ti let. Hlavním vedoucím je milý bratr Václav, kterému s vedením pomáhají především novici, ale i pár dalších bratrů. Každý rok je několik desetidenních turnusů. Zakladní turnus se jmenuje „Stát se rytířem“, kde je cílem stát se rytířem, v ideálním případě strážcem Božího hrobu. V tábořišti, které se nachází na louce u Budkovic (na Moravě asi 30 km od Brna), jsou postaveny velké historické stany na spaní, mohutná dřevěná hradba vybavená dvěma bránami a barbakanem, jeden postarší dřevěný hrad, katapult (přesněji trabuchet - prak střílející zpravidla několik litrů vody) a obléhač věž. A pro všechny účastníky jsou ve zbrojnici k dispozici meče (měkké), luky, štíty, přilby a zbroje, které si většinou rytíři musí koupit za hřivny vydělané během tábora. Hlavní, téměř každodenní aktivitou všech mladých je samozřejmě boj. A po celý tábor účastníci sbírají červené (pozitivní) stužky, za které jsou na konci tábora odměněni, pokud tedy nemají stužku černou. (viz <http://www.jesuit.cz/tabory/>)

Další letošní duchovní aktivitou pro mládež byl Světový den mládeže v Krakově a farní tábor naší farnosti, o kterých se můžete dočíst jinde v tomto čísle.

Hodně mladých lidí také jezdí na

křesťanské tábory pro starší. Nejznámějšími a asi nejpopulárnějšími jsou JUMP a Runway. Součástí programu tam nejsou jen hry, ale i modlitby, přednášky, mše svaté apod. Známa je také každoroční asi pětidenní Katolická charismatická konference v Brně. Vždy je tam velká nabídka různých přednášek od zajímavých osobností nejen z Česka. Ale součástí programu je i hudba, tance, chvály, mše svaté apod. A pro mladší děti je vždy připraven speciální program dětské konference. Někteří z naší farnosti a z mých kamarádů také byli na křesťanském multižánrovém festivalu United ve Vsetíně.

Také P. Jan Houkal každé léto nabízí různé akce pro mládež. Letos to byla čundrovýprava po Českém středohoří. Za šest dní jsme prošli Středohoří skoro celé (přes 100 km). Přespávali jsme ve stanech, které jsme si nesli s sebou ve svých krosnách. Sice nebylo, kde se mýt, ale ten týden přšelo a nebylo moc vedro, tak se to dalo zvládnout. Každý den (kromě dne odjezdu) jsme měli mši svatou, slouženou vždy v přírodě – na poli, v lese apod., což mělo taky své kouzlo. S Janem jsme také byli na týdenním táboře. Byl na Mariánské v Krušných horách a téma tábora bylo Putování s apoštolem Pavlem. A myslím, že tábor byl povedený.

A s rodiči jsme byli v Polsku na ignaciánských exerciciích, které moc doporučuji navštívit (jsou i v Čechách). Nejsou ale úplně pro malé děti.

Tak třeba se, dá-li Bůh, na některé z těchto akcí setkáme!

Cecilka Linková

Ozvěny z Krakova, aneb co se nevešlo do prvního zpravodaje

Když jsem v roce 2005 sledovala v televizi vysílání z vigilie s papežem na Světových dnech mládeže v Kolíně nad Rýnem, doufala jsem, že tam také jednou pojedu. Po Světových dnech v Madridu v roce 2011 jsem v to začala věřit.

Je 28. července 2013, nacházíme se v Riu de Janeiru a papež František právě oznamuje, že se těší na další setkání s mladými lidmi, a to v roce 2016 v Krakově. Poláci právě obíhají své vítězné kolečko kolem sektorů, mávají vlajkami a těší se, že Svatý otec znovu navštíví jejich vlast, a já si začínám najednou uvědomovat, že na rozdíl od Ria dostat se do Krakova nebude zase tak těžké. A tak bych se s Vámi nyní velmi ráda podělila o největší dojmy, které jsem si ze Světových dnů mládeže – nejpůsobivější akce, jakou jsem kdy v životě zažila – přinesla.

Z předprogramu v malé farnosti jménem Murowana Goslina nedaleko Hnězdna ve mně nejvíce utkvělo to, s jakým nadšením nás hostitelské rodiny dokázaly přivítat. Nejvíce na mě však zapůsobilo, že naši přítomnost brali jako požehnání. Byli hrdí, že se další Světové

dni konají v Polsku a že právě oni se můžou podílet na spoluorganizaci. Jediné, o co nás poprosili, bylo to, abychom se za ně krátce pomodlili, až budeme v Krakově společně se Svatým otcem.

Samotný program byl velmi nabitý a pro mnohé jistě také velmi vyčerpávající – ne všichni s láskou vzpomínají, že jsme každé ráno museli dojít 4 km do Českého národního centra, na oběd zase 4 km zpět a pokud jsme se chtěli pohybovat po centru, spoléhat na přeplněnou městskou dopravu se mnohdy nedalo. Program byl natolik pestrý, že si v něm každý našel to, co právě potřeboval, ať už tichou adoraci v hlavní krakovské bazilice, či hlučné a nadšené chvály v některém z afrických center, nebo posezení v kavárně u dominikánů. Ačkoli jsem se docela obávala veliké masovosti Setkání, nakonec právě z toho pramenily nejpůsobivější momenty, které jsem v Krakově prožila. Možnost popovídat si s tolika věřícími lidmi ze všech koutů světa, z nichž se mnozí museli hodně snažit, aby se mohli setkat s námi, se Svatým otcem a především s Pánem Ježíšem, byla posilující zkušeností v mé víře. A právě proto bych se do Krakova hned vrátila a prožila tyto dny znovu.

Na závěr bych chtěla poděkovat Vám všem, kteří jste byli celou dobu v modlitbách s námi. O to víc pro nás bylo Setkání požehnané. I my jsme si na Vás a na celou naši farnost v modlitbě vzpomněli.

Maria Holcová

Tábor očima dětí

Letos v srpnu jsem se vydal na farní tábor do Křivsoudova. Na začátku jsem měl velké obavy, jaké to vlastně na táboře bude, protože jsem předem znal jenom Pavla Jireše a jeho ženu Elišku. Už při společné cestě na faru v Křivsoudově jsem zjistil, že tábora se nemusím obávat. Parta dětí a dospělých, která se sešla, byla super. Celotáborová hra se jmenovala Pán prstenů. Hra probíhala každý den, byli jsme rozdělení na tři skupinky jménem Trpaslíci, Elfové a Skřeti. Na každý den jsem se moc těšil. Nejraději vzpomínám na hru dobývání a chránění borového hájku a společné pečení koláčů. Také mě moc bavilo pomáhat v kuchyni opravdu výborné kuchařce Martě.

S celým táborem jsem byl spokojený a přál bych si, aby byl i příští rok.

Tomáš Mrklas ze Zelenče, 11 let

V Křivsoudově to bylo moc fajn. Na začátku jsme se dozvěděli, co bude za celotáborovku, a rozdělili se do tří skupin po čtyřech lidech. Já jsem byla Skřet spolu s Evičkou, Kristiánem a Honzíkem. Do Elfů patřili Klárka, Pěta, Tomáš a Beník. A v Trpaslících byli Verča, Julča, Ondra a Tomášek. Jak jste možná pochopili podle názvů týmů, celotáborovka byla Pán prstenů. Celý týden se bojovalo o prsten, který se každý den znovu schoval a bylo těžké ho najít. Na táboře jsme hráli spoustu her, jako třeba hledání dračích vajec. Dračí vejce byly šišky a jedna z nich byla zlatá, samozřejmě ta nejcennější. Všichni jsme se pak vystřídali, ale v jedné hře hrál vždy tým proti týmu. Jeden tým schoval vejce někde na zahradě a členové tohoto týmu se stali

draky, kteří si chránili svá vejce tím, že když Pavel řekl „drak“, probudili se a začali chytat vetřelce, což byl člověk z druhého týmu, který vejce musel do dvou minut najít. Pak se vždycky týmy vystřídaly. Když drak někoho chytil, ubral mu život. Každý měl tři životy. Hráli jsme i hodně jiných skvělých her. Samozřejmě jsme se vzdělávali také kulturně, a proto jsme měli za úkol zřymovat scénku a ani zpěv nezůstal pozadu. Eliška hrála na kytaru a my jsme zpívali. A aby se poznalo, jestli umíme kreslit, každý tým dostal bílý kus látky a nakreslil na něj svou vlnku. Každá byla jiná, ale všechny se povedly. A také jsme kreslili mapu Křivsoudova. Ale doufám, že je jasné, že když je farní tábor, tak je i modlitba. U nás určitě byla a stále je!!!

Za celý farní tábor MOCKRÁT DĚKUJI: Pavlu a Elišce Jirešovým, Evičce Vaněčkové a Martě Kupkové.

Veronika Předotová

Mně se líbilo, že jsme se hodně rychle skamarádili a celý týden se snažili si pomáhat. Dobře fungovalo třeba střídání se ve sprchách nebo služby v kuchyni, překvapilo mě, že nikdo neměl problém s mytím nádobí. Zajímavé byly všechny hry, vyhovovala mi jejich všestrannost, díky které jsme si mohli vyzkoušet více druhů zábavy. Příjemné bylo i společné pečení koláčů, do kterého se zapojil každý. Celý týden proběhl v poklidu a pohodě. A jestli se příští rok vedoucí rozhodnou uspořádat podobnou akci, ráda se jí opět zúčastním.

Klára Předotová

Pohled maminky

Naši mladí nám v tomto čísle farného časopisu ukázali, že leto bolo plné silných a veľkých zážitkov, ktoré si ponese nielen nasledujúcimi všednými dňami, ale možno celým životom.

Teraz prichádzajú obyčajné dni, v ktorých akoby sa nemohlo udiť nič tak veľké, ako boli prázdninové zážitky našich detí.

Lenže, keď tak o tom premýšlam, to podstatné, čo si nesiem životom od svojich blízkych ako posolstvo o Bohu, sú drobnosti každodenného života.

Starej mamin kríž nad každým koláčom vkladaným do rúry je pre mňa symbolom toho, že nič nie je v našom živote tak malé a bezvýznamné, aby sme to nevožili do Božích rúk.

Výzva pomodliť sa ruženec u tety na

návšteve miesta toho, aby sme nad kávou a koláčom hovorili o ničom. Nosím si v sebe odvahu tej výzvy, veď hosťom by to mohlo návštevu znepríjemniť, mohli by sa čudovať, mohli by sa uraziť a znovu neprísť.

Mamine oči, keď mi hovorila o objave Božieho milosrdenstva, ktoré zbúralo múr medzi ňou a sofistickým obrazom prvorepublikového Boha, ktorého by sa neodvážila chytiť za ruku.

A tak sa modlime za nás rodičov, starých rodičov aj celú farnú rodinu, aby sme po veľkých prázdninových zážitkoch dokázali našim mladým dávať v každodennom zhone takéto drobné okamžiky.

Katarína Holcová

Svěd(t)ci mého života

Rád bych, milovaní, udělal z této rubriky rubriku pravidelnou, do které budete přispívat i vy samotní. Jak název napovídá, bude se jednat o osobní popis světce, nebo světců, kteří vás v životě provázejí, a vy k nim vzhlížíte a modlíte se. Příspěvky prosím na email pjires@gmail.com.

Pavel Jireš

Moji světci jsou dva. Celým životem mě provází svatý František a v posledních letech obdivuji, vzhlížím a modlím se k otci Piovi z Pietrelciny.

František, můj křestní svatý, je obdivuhodný pro mnoho věcí, ale pro mě je vzorem dokonalé (v lidských možnostech) pokory, ctnosti tak opovrhované nevěřícím světem, ale často i námi katolíky. Pokora je ctnost Boha, je-li to ctnost Boha, pak Bůh je pokora v tom nejzákladnějším slova smyslu a zároveň je

Bůh nejvyšší mírou pokory. Já nikdy nechtěl být pokorný, považoval jsem to za slabost. Nyní si nepřeji nic jiného. Bůh mi často říká, že pokora je moje cesta k Němu. Cesta nesnadná, trnitá a úzká, ale přesto sladká. František je vzorem každý den, on to dokázal, a pokud on, pak každý může. I já, poslední hlupák, chudý a odrbaný.

Pia jsem objevil nedávno, dva nebo tři roky nazpět a zasáhla mě jeho láska k člověku. Při modlitbě k němu, při roz-

jímání o událostech jeho života, tehdy nejvíce cítím, že bez lásky k člověku není láska k Bohu. Milovat člověka, vrchol Stvoření, to je přeci božský úkon. Těžko se chápe láska k člověku, milovat každého, dobrého i zlého. Dělá mi to potíže nejen ve farnosti, ale ještě víc v rodině své a manželčině. Milovat někoho, kdo vám ubližuje? Cožpak to jde? Odpověď máme každý den před sebou v evangeliu. Milovaného bičovali, plivali na něj,

smáli se mu, ukřižovali Ho. Stejně tak otce Pia. A ani jeden z nich nikdy nepřestal milovat. Nesnadný úkol, možný jen s pomocí Krista.

Toto je krátký popis mých světců a svědků. Proším je, aby vnášeli do mého života pokoj a dobro, a pokud budu potřebovat jejich pomoc, aby stáli vedle mě s Kristem a občas utěšili a občas nafackovali.

Sv. František z Assisi: Chvalozpěv stvoření

Nejvyšší, všemocný, dobrý Pane, tobě bud chvála, sláva, čest a všechno dobrořečení. Patří tobě jedinému, Nejvyšší, a žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno.

Atť tě chválí, můj Pane, ti, kdo odpouštějí pro tvou lásku a snášejí nemoci a soužení. Blažení ti, kdo je nesou v pokoji, neboť ty, Nejvyšší, dáš jim korunu.

Atť tě chválí, můj Pane, naše sestra smrt těla, žádný živý člověk jí nemůže uniknout. Běda těm, kdo zemrou v smrtelných hříších. Blaze těm, které nalezne spojeny s tvou nejvyšší vůlí, neboť druhá smrt jim neublíží.

Chvalte mého Pána, dobrořečte a děkujte mu, a služte mu s velkou pokorou.

Pravidelný pořad bohoslužeb

Brandýs n. L., kostel Obrácení sv. Pavla
Lázně Toušeň, kostel sv. Floriána
Svémyslvice, kostel sv. Prokopa
Zápy, kostel sv. Jakuba
Mratín, kostel sv. Michala
Sluhy, kostel sv. Vojtěcha

St 18.00, Čt 8.30, Pá 18.00, **Ne 8.30**
Út 18.00, **Ne 10.15**
Ne 14.30
1. sobota v měsíci 16.15
2. sobota v měsíci 16.15
3. sobota v měsíci 16.15

Bohoslužby v okolních farnostech

St. Boleslav, Nanebevzetí P. Marie
St. Boleslav, sv. Václava
Čelákovice, Nanebevzetí P. Marie
Mochov, sv. Bartoloměje
Nehvizdy, sv. Václava
Chvaly, sv. Ludmily

Po, St, So 9.00, Út, Pá 18.00, **Ne 9.00**
Ne 18.00
Ne 9.30
Ne 8.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Ne 11.00 (mimo 1. neděli v měsíci)
Út, Čt, Pá 18.30, St, So 8.30, **Ne 8.30, 18.30**